

יום ג', ז' בסיון תשס"ה (14 ביוני)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

=היום, **ז' בסיון**, **איסרו-חג של חג השבועות**, חג מתן תורה, שהוא גם יום של חשבון-נפש. יש כאלה שהמשרב הרוחני שפשט בחלק מישראל מטריד מאד את מנוחתם ומערער את שלוותם. המשרב הרוחני גדול כל-כך, עד שקשה לראות איך הוא יעבור. הפער בין הרחוקים לבין עולם האמונה גדול כל-כך, עד שקשה לראות איך אפשר לגשר עליו, עד שנראה שאי-אפשר לאחות אותו. תהום מפרידה בין האמונה לבין חלק ניכר מהעם, ומראה זה מכביד על אנשי האמונה המאמינים שכל ישראל ישובו בתשובה שלמה ולא ידח ממנו נידח. המצב רחוק מהתקוות, וערפילים של יאוש מעיבים על הביטחון. האם אפשר להראות למודאגים את האור בקצה המנהרה החשוכה כל-כך? במה ניתן להקל על מצוקתם של הכואבים את משרב האמונה?

הללו! הקב"ה הקדים רפואה למכה. "שבעה דברים נבראו קודם שנברא העולם, ואלו הן: תורה, ותשובה... תשובה - דכתיב [תהלים ז, 2]: **"בטרם הרים יולדו"** וכתיב [שם שם, 3]: **"תשב אנוש עד דכא ותאמר שובו בני אדם"** [פסחים נד.]. זוהי הרי כל מגמת העולם, **זהו הרי כל עניינה של תורה - להתמודד עם קשיים ולנצח אותם**, לא לפחד מהתמודדויות ולו הקשות ביותר. אדרבא, אורה של תורה מתעצם דווקא מתוך המאבק עם חשכת הדעות ... וככל שהחושך מסביב גובר, כך בוקעת ועולה ממנו אורה של תורה, ביתר בהירות וזכות. **הרעיון הזה** מקופל בדברי רבי יהושע בן לוי במסכת שבת [פח:]: המספר כי בשעה שעלה משה רבנו למרום לקבל את התורה, אמרו מלאכי-השרת לפני הקב"ה: 'רבנו של עולם, מה לילוד אשה בינינו? אמר להן: לקבל תורה בא. אמרו לפניו: חמדה גנוזה שגנוזה לך 974 דורות קודם שנברא העולם, אתה מבקש ליתנה לבשר ודם? **"מה אנוש כי תזכרנו ובן אדם כי תפקדנו."** "ה' אדונינו מה אדיר שמך בכל הארץ אשר תנה הודך על השמים" [תהלים ח: 5, 2]!"

לא הבינו מלאכי-השרת איך אפשר לתת את התורה לבשר-ודם, איך אפשר לתת את התורה העליונה לעולם האנושי, הרי מקומה של התורה בשמים. האדם ילוד אשה אינו יציב, הוא משנה את דעתו מעת לעת, והוא נתון להשפעות. מה לו ולתורה העליונה האלקית? - כך שאלו מלאכי השרת את הקב"ה.

יחזר להן תשובה! ומה השיב להם משה? הוא הסביר להם כי זה כל עניינה של תורה: לרדת לעולם האנושי ולרומם אותו, לרדת לעולם מורכב ומסובך, חומרי ומגושם, ולהאיר את האור מתוך החושך, לתקן את הכל, ולרומם גם את המדרגות הנמוכות ביותר, להפגש עם הדעות הרחוקות ביותר ולקרב אותם, ולא להשאיר מקום שלא יהיה מואר באור האלקי.

כאן מתברר שמבחינה מסויימת אדם קרוץ-חומר עולה אף על מלאכי-מרום. הוא מאחד בקרבו נשמה עליונה וגוף חומרי, ובזה הוא מאחד עליונים ותחתונים. הוא מסוגל לעלות ולהתרומם עד גבהי-גבהים ולרומם את הכל איתו. הבחירה החופשית של האדם מכניסה אותו לפני ולפנים, למקום שאין מלאכי-השרת נכנסים שם, שהם - עם כל גדולתם האדירה - הם בבחינת עומדים. אמנם אינם יורדים ואינם נופלים, אבל גם בשל כך אינם עולים ואינם יכולים להעלות את העולם. זהו עניינם של ישראל והתורה: להאיר את החושך, לא להרפות מהתמודדות, אלא לדעת שככל

"קומה אלוקים, שופטה הארץ, כי אתה תנחל בכל הגוים." [תהלים פ"ב 8]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום שלישי בשבת

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

יום ג', ז' בסיון תשס"ה (14 ביוני)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שהחושך גובר, מתוך כך יגדל האור הבוקע ממנו, "כי אשב בחושך, ה' אור לי." [מיכה ז, 8]
[ר' ז.ב. מלמד – "יש שואלים"]

"קומה אלוקים, שופטה הארץ, כי אתה תנחל בכל הגוים." [תהלים פ"ב 8]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום שלישי בשבת

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל